

KOLESZTERIN

2006. november

A Káldor Miklós Kollégium lapja

1956

2006

INTERJÚ

MEG A TÁNC

Gulyás Oszkár

ÉLMÉNY

GÓLYAAVATÓ

Beszámoló

SPORT

VÁLOGATOTTAK

Lány kézi, fiú foci

CSÍKI CSILLA

Idei első játékunk nyertese a nagyobbik Csíki lány, gratulálunk. Vagyis ő fog extravacsizni, és övé a szomszéd oldal, ahova egy sürgős hirdetés került.

Csillán kívül helyes megoldást adott le, és így bónuszt kap: Balatoni Regina, Braun Anett, Boza Szandra, Csák Beatrix, Csíki Tünde, Csillik Bernadett, Ficsur Ági, Gál Katalin, Gerdenics Kriszti, Halasi Anita, Kocsis Tünde Sára, Juhász Viktória, Mármarosai Henrik, Mörk Eliza Fanni, Papp Zita, Ruskó Adrienn, Simó Zsuzsa, Takács Alexandra, Xu Xin. Minden helyes megfejtőnek gratulálunk.

Jó játékot ebben a hónapban is!
Szabó Kristóf

Határidő: 22., szerda

Kérdések

1.	A Megatánc válogatásán egy nap hány táncost nézett meg a zsűri?
2.	Hol volt kirándulni az Androméda csoport?
3.	Hány gólt rúgott a Petőfi csoport az őszi focibajnokságban?
4.	Mi volt Walter Matthau apjának foglalkozása?

TARTALOM

JÁTÉK..... 2
Csíki Csilla 2

SAJÁT 3

KOMMENT 4

TÉMA..... 5
1956 5

INTERJÚ 6
Meg a tánc 6

ÉLMÉNY..... 9
Gólyaavató 9
Két lány, nyolc fiú... 10
Androméda kirándulás 13

SPORT 16
Válogatott meccsek 16
Káldor - Ady 6 - 4 16
Varázslatos őszi befejezés 18

POÉN..... 20
Szveög 20
Fejlődés 20
Ima 21
Csak az iskola diákjai 21

ÉRDEKES..... 22

GALÉRIA..... 23

DMC 24

FELHÍVÁS KERINGŐRE!

Keresek egy vállalkozó kedvű fiút keringő céljából, aki van legalább 175 cm magas.

Ha van időd, hétfőnként du. 3 órától kb. 5-ig próbálni, kérlek, jelentkezz!

(a próbák a Földes Ferenc Kereskedelmi Szakközépiskolában vannak)

Táncdíjad, szalagavatós ruhád biztosítva van, minimális összeget fizetnék érte(d) (1500-2000Ft)

Előre is köszönöm a segítségeket: Viki

Jelentkezni lehet a fiú -, vagy a lánykollégium tanárijában személyesen, vagy telefonon is: 06-1/201-5807

SÜRGŐS!

Október 23.

Értem a céljukat, de az eszközüket nem. Október 23-án nem rombolni kell, hanem emlékezni az akkor történteke. Kollégisták véleményei az október 23-án történt eseményekről:

- Október 23-án egyáltalán nem kellett volna, hogy kimenjenek az utcára a tüntetők, de ha már mégis csak kimentek, tüntessenek békésen, és nem barbárok módjára.

- Csípett az a k..va könnygáz.

- Egyetérték a rendőrséggel, ezt a csürrhét csak erőszakkal lehet eloszlatni, amit a tüntetők művelnek, az csak további károkat okoz az államnak.

- Az tüntetők cselekedeteiből kiderült, hogy úgy gondolják, ez a botrány méltó az 1956-os forradalom emlékére. Egyértelmű volt, hogy az '56-os eseményekhez akarták hasonlítani ezt a balhét. Még tankot is loptak. Viszont szerintem, és meggyőződésem, hogy igazam van, ezzel csak meggyalázták az ünnep szépségét. Az értelmetlen rombolás és erőszak nem egyenlő a hazaszeretettel, nem lesz senki nagyobb magyar egy lyukas zászlóval, aminek 2006-ban semmi értelme, mert már nem sarló-kalapács van a címer helyén. Az a szomorú, hogy a másik fél sem volt sokkal különb. Minden nap hallani újabb ártatlan sérültekről, akiket nem tüntetők sebesítettek meg, hanem rendőrök. Értelmezzük a szót: rend-őr. Ha ilyen eszközökkel őrzik a rendet, mit várnak el a civilektől? Ezzel annyit értek el, hogy a két nagy politikai párt egymásra mutogat. Mellesleg nem történt volna semmi, ha közülük lemondott volna valaki, vagy legfőképpen valakik.

- Ez felháborító!!! Az emberek nincsenek feljogosítva az ilyen tettekre, még ha politikai válságban van az ország, akkor sem.

- Mindkét fél tetteit elítélem. A tüntetőket a rombolás miatt, a rendőröket pedig a túlzott erőszak miatt.

- Szégyen volt a megemlékezés.

- A tömeg felosztatásával teljesen egyetértek, azonban a rendőri brutalitást mélységesen elítélem.

- Nem érdeklik meg sem a tüntetők, sem a jelenlévő rendőrök, hogy beszéljek róluk.

Összegegyjtötte:
Zolika

1956

Egy szemtanú 1956. október 23-áról

Gyönyörű őszi nap volt. Késő délután mentem hazafelé. A régi típusú nyitott villamos peronján kérdi egy fiatalember a kalauznőtől, hogy meddig megyünk. Nem tudom, volt a válasz, azt mondják tüntetés lesz. A kalauznő nem hallgatta reggel a rádiót - gondoltam, hisz nem engedélyezték. És már meg is állt a villamos, előttünk hosszú kocsisor. Mentem a Margit híd felé. Úgy nyolc-tíz fiatalember jött együtt, s az úton haladókat megkérték, ha nem nagyon sürgős a menetelük, legyenek szívesek félre állni, mert tüntetők jönnek a hídon a Bem-szobortól.

Én is félreálltam, féltem bevallom. Féltettem a fiatalokat. Engedély nélkül? Mi lesz a következmény? Vagy mégis engedélyezték volna? Mindnyájan a híd felé bámultunk. S egyszer csak a híd domborulatánál felbukkant a piros-fehér-zöld zászló, majd a fiatalember, aki zászlóval egy szál maga haladt a menet élén.

Persze, hogy sírtam. Aztán egy fiatalember kiszólt a sorból: „Most ne tessék sírni, most örülni kell!”

Utána rendezett sorokban nyolcan-tizen, szorosan egymásba karolva jöttek a tüntetők, köztük egyenruhás, de fegyvertelen katonák, rendőrök is.

Sírtam, a sok vörös zászlóra gondoltam, amelyeket rendelettel szabályozottan az „ünnep” jelentősége szerint ki kellett tűzni középületre és magánházakra egyaránt a fontos útvonalon. Eszembe jutottak azok a március tizenötödikék, amikor nem volt ünnep, megemlékezés. A tanítványok részére ki kellett találni valamilyen foglalkozást, hogy ki ne menjenek az utcára. Átfutott az agyamon a szocialista államok pártvezetőinek születésnapjainak ünneplése, „spontán” ajándékozása, s minden, ami az országban történt a munkás-paraszt hatalom érdekében. Tanúja voltam a padlás lesöprésének, tudom, ki zavarodott meg, amikor elhajtották állatait, tudom ki lett ezek miatt öngyilkos. A békekölcsön-jegyzésekre emlékeztem, s a testvéremre, aki ártatlanul volt rabja ekkor már hosszú évek óta a Gulágnak.

S most ismét lobog a nemzeti zászló! Persze, hogy sírtam. Aztán egy fiatalember kiszólt a sorból: „Most ne tessék sírni, most örülni kell!”

(Forrás: Forum Martoni)

MEG A TÁNC*Beszélgetés Gulyás Oszkárrel*

- Ha jól tudom, szerepeltél a Megatáncban. Honnan jött az ötlet, hogy jelentkezz?

- Tudtam, hogy lesz ez a műsor, és gondoltam, megmérettetem magam, hogy mit tudok, és hogy tudok helytállni.

- Mi volt a módja a jelentkezésnek? Telefon, vagy kellett valamit előzetesen mutatni, hogy hogy táncolsz, vagy egyből a zsűri elé kellett menni?

- Lehetett jelentkezni telefonon, amit meghirdettek a tévében, azon egy üzenetrögzítő jelentkezett be, ott elmondták, hogy egy levelet kell íni, és hogy abban minek kell szerepelnie. Szóval inkább úgy mondom,

„Bejutottam a 16-ba, de nem írtam alá a szerződést, mivel olyan feltételek voltak benne, amiket nem tudtam vállalni.”

hogy levélben kellett jelentkezni.

- Amikor ott voltál, hány ember volt ott egyszerre? Láttuk, hogy rengetegen álltak ott, meg táncoltak közben.

- Rengeteg ember volt, augusztus 8-ától kezdődött a válogatás, én augusztus 11-én voltam. Reggel nyolctól délután egyig volt egy turnus, amiben 40 ember volt, és délután egy órától olyan hat óráig volt a másik turnusban megint 40, szóval egy nap 80 ember volt.

- Láttuk, hogy nagyon sokfajta stílusban táncoltak ott az emberek, valaki hip-hopot táncolt, meg ezt-azt, te milyen stílusban táncoltál?

- Hát én, amit tanulok is, ilyen kortárst, és egy kicsikét hozzákevertem a jazzt. Úgy gondoltam, hogy valami könnyű műfajt bele kell raknom, merthogy ez végülis nem egy elvont műsor, gondoltam, viszek egy kis modern dolgot is bele, amit a közönség is szeret, és gondolom a zsűrinek is jobban tetszett így.

- Milyen eredménnyel fejezted be a Megatáncot?

- Hát bejutottam a 16-ba, de nem írtam alá a szerződést, mivel olyan feltételek voltak benne, amiket nem tudtam vállalni, és így sajnálattal nem vállaltam el.

- Azért az emberben ilyenkor felmerül a kérdés, hogy mi lehet olyan feltétel,

- amire nemet lehet mondani egy ilyen műsorban.
- Végzős vagyok, és hogyha elvállalom a Megatáncot, ott kellett volna hagynom az iskolát, és hát érettségi, satöbbi, úgy gondoltam, hogy ezt az utolsó évet mindenféleképpen be kéne fejezni, nem kéne ott hagyni.
- Akkor ha lesz Megatánc 2, majd aláírod, nem?
- Hát persze, akkor simán.
- De te más stílusban táncolsz, ennek a tévében mutogatós táncnak nem sok köze van ahhoz, amit te táncolsz, nem?
- Hát persze, én teljesen ilyen színházi táncot táncolok, de úgy gondoltam, hogy jó lenne másban is megnyilvánulni, valamit kipróbálni. Mert hogyha kikerülök a nagybetűs életbe, akkor lehet, hogy legtöbbet jazzt fognak kérni tőlem, vagy hip-hopot, vagy teljesen olyan stílust, mondjuk swinget, ami most is volt a műsorban, és lehet, hogy nem tudnám megcsinálni. De megmutatta a műsor, mármint a válogatás, hogy mégse lennék olyan rossz benne, meg tudnám csinálni. Tök érdekes volt mondjuk számomra az, amikor behívott a zsűri – mert kiválasztottak 15 embert már a végén, nem tudtak dönteni, hogy most továbbjussunk-e vagy nem – és mondták, hogy különböző stílusú zenéket be fognak rakni, és hogy próbálják meg rátáncolni. Merthogy érdeklí őket, hogy több stílusban is tudok-e táncolni.

„Végzős vagyok, és hogyha elvállalom a Megatáncot, ott kellett volna hagynom az iskolát.”

Merthogy a kortárust azt jól nyomtam, meg hogy jó volt az egész, de hogy tudok-e mást is. És akkor beraktak néptáncról kezdve jazzig, hip-hopig, streetfunkról kezdve mindenféle stílust, nekem meg táncolni kellett, és közben a zsűri beszélgetett, hogy na most ebben jó volt, vagy nem volt jó, meg utána a végén is kaptam tőlük visszajelzést, hogy miből kell még tanulnom, vagy...

- Miből kell még tanulnod?

- Hát a néptánc az nem olyan jól ment, utána mondták, hogy azt még javítani kéne, mondtam is, hogy az nem az erősségem. Iszonyatosan rosszul is éreztem magam benne amikor berakták, de aztán jó volt, mert utána beleéltem magam, meg előszedtem az órai anyagokat.

- Amit ad ez a műsor: híresség, csillogás, erre vágysz? Szívesen lennél kamera középpontjában?

- Mesélek egy történetet. Úgy volt az egész, hogy felhívtak a válogatás előtt egy nappal, hogy egész napos interjút akarnak velem készíteni. Hogy felveszik azt, ahogy megérkezem, hogy ott aláírom a papírokat, hogy bemegyek, táncolok, ahogy izgulok, meg bemelegítek, mindenféle dolgot. Mondtam nekik, hogy jó, oké, és az egész napom úgy telt, hogy jött utánam a kamera, teljesen egy valóságshow volt. Közben interjúkat csináltak velem, akárkivel beszélgettem – mert voltak ismerősök is, és velük is beszélgettem –, azt is felvették. Nagyon durva volt, a nap végé-

re már herótom volt a kamerától, futottam előre, hogy ne találjanak meg. Azt gondoltam, hogy még a vécére is utánam jönnek, de szerencsére nem jöttek. Nehéz volt a kamera. Mondjuk nekem tetszik ez a csillogás, csak nem hosszú távon. Hosszú távon nem jó, mert lehet, hogy depressziós lennék. Utána mindenki úgy közeledne hozzám, hogy ú, ő benne volt a tévében, és nem merne odajönni hozzám beszélgetni. És így nagyon kevés barátom lenne, legalábbis nem szeretnének annyian, mint most. És ez engem zavarna.

- De, ha jól tudom, nem ment le ez az interjú a tévében. És azt is tudom, hogy miért: mert ugye nem írtad alá a szerződést.

- Igen. Amikor bejutottunk az ötvenbe, akkor már alá kellett írni a szerződést, és akkor mondták is, hogy aki nem írja alá, azt nem fogják mutatni rendesen a tévében. Még csodálkozom is, hogy mutattak belőlem jó pár dolgot, merthogy az egyik tánctanárom is volt ezen a válogatáson, és őt meg egyáltalán nem mutatták, pedig ővele is volt pár interjú, meg hát nagyon jól táncol.

- Ott benn a stúdióban találkoztatok híres emberekkel?

- Igen, nagyon sok emberrel találkoztunk, a Barátok Köztől, a Jakupcsektől kezdve mindenféle műsorból voltak emberek, akikkel találkoztunk. És hát hogy a tv2 stúdiójában mit keresnek az RTL Klub-os Barátok Köztös szereplők, hát igen, a tv2-ben vannak ilyen kis turpisságok, hogy nagyon-nagyon összejátszik a két csatorna, és jóban vannak egymással. Mi ezt úgy vettük észre, hogy mentünk be, van ott egy ebédlő, ahol mindenki szokott reggel kajálni, kávézni, satöbbi, és ott találkoztunk emberekkel, és ott azért sok minden kiderült, hogy a két csatorna közt milyen kis játékok mennek le. De jó volt, mert ők is tudtak a műsorról, a Megatáncról információkat, és mondjuk ott ebédeltünk, és hallatszott a háttérben, hogy „Igen, na ő”, és a nevemet mondták, meg mondták, hogy őneki mindefféleképpen benne kéne lenni a 16-ban. És így kicsikét rosszul éreztük magunkat, hogy már előre tudták a nevét azoknak, akik bejutnak a 16-ba, vagyis akiket ők szeretnének. Meg hát itt nem csak a zsűri dönt, legtöbbször benne van az is, hogy a tv2 vezérigazgatója milyen embereket szeretne a műsorba, hogy ki tehetné azt a közönséggel, hogy nézzék, hogy csak a tv2-t, hogy minél több nézettségük legyen.

- Ja, értem. Hiába táncol valaki jól, hogyha Sebeők típusú ember.

- Igen. Minél érdekesebb embereket is kerestek. Voltak olyanok, akikre azt mondtam, hogy mit keres itt, vagy hol él ő. Merthogy nagyon különleges volt, aki nem illik bele a társadalomba. Én se vagyok olyan, hogy nagyon beillem a társadalomba, de mégis. Néztam, teljesen más világban élt, nagyon elcsodálkoztam, hogy ilyen emberek is vannak.

(A Káldor Híradó interjójának írott változata.)

Zolika

GÓLYAÁVATÓ

Pelenkás gólyák

Aki ott volt, tudja milyen volt, aki nem, az nem tudja, mit hagyott ki. De „felnöttesen” szólva, a gyengébbek kedvéért elmondom, hogy bárki bármit mond, (szerintem) élvezte.

Én, gólyaként is azt mondom, hogy ritkán akadhat ennél jobb gólyaavató. Ezt tapasztalatból mondom, nekem ez volt a harmadik avatásom és a legjobb is. Ahogy hallottam, volt néhány koppintott feladat is, de ettől függetlenül a hajfestéstől elkezdve a mézcsorgatáson és a lisztfújáson keresztül egészen az éneklésig minden jó volt. Főleg a Barbie Girl...

Kicsit tradicionális - hajfestés -, kicsit új, - banán és óvszer - és egybehangzóan nagyon élvezetes és persze aktuális, megszabott, sohasem látott öltözkünk: a pelenka és még az, amit, aki felvett, de a pelenkának virítania kellett. Először is osztódás - és hajfestés -, aztán belecsaptunk a lecsóba.

A mézevő bajnokok egy idő után már csak fél szemmel élvezhették a műsort, mert összeragadt a szemük a ragacsos finomságtól.

Igaz, a kedves mézevő bajnokok egy idő után már csak fél szemmel élvezhették a további műsorokat, mert összeragadt a szemük attól a ragacsos finomságtól. Szerintem, lesznek néhányan, akik banánt sem esznek még egy darabig. És a közönség már ácsorgott az első sor kivételével, amikor minden csapatból egy-egy fiúnak legyantázták a lábát a lányok. Volt, aki hősiesen tűrte, volt, aki nem, de ez volt a lényeg.

Összességében nekem - és szerintem az összes gólyának és a közönségnek is - az a véleményem az egészről:
VISSZA! VISSZA!

(Képek a 23. oldalon.)

Mörk
Fanni

KÉT LÁNY, NYOLC FIÚ, EGY TANÁR

Avagy kirándulás a lányok szemszögéből

Mi ketten (Sári és Regi) szomorúan fogadtuk a tényt, hogy az Andromédások csoportkirándulásából kimaradunk alkalmatlan időpontja miatt. Ám ekkor egy hirtelen jött isteni sugallat hatására arra gondoltunk, mi lenne, ha a fiúkhöz csatlakoznánk?!

Egy héttel később már a Déli pályaudvaron találtuk magunkat tök' egyedül. Csak a női megérzésünkre hagyatkozhattunk (mivel nem nagyon tisztáztuk le a dolgokat), és felpattantunk a legelső vonatra, ami Székesfehérvárra tartott. Végigkutattuk a vagonokat, hogy ráleljünk a fiúcsoportra, és közben kisidőnként elkiáltottuk a varázsszót: „Káldor Miklós Kollégium!” - hátha valaki felfigyel rá. De nem történt semmi. Végül elérkeztünk az utolsó vagonba, és itt sem találtuk a kis társaságot. Szomorúan léptünk le oly' szeretett vonatunk lépcsőiről hátunkban a kalauzzal, aki közölte, hogy a vonat két perc múlva indul.

Azok után, hogy Jack-ék is „eltűntek” a tv-ből, kiültünk a ház elé, hogy csevegjünk egy kicsit.

Eluralkodott rajtunk a pánik. Te jó Ég! Mit tegyünk most?! De ekkor felvillant a horizonton a kis csapat. Végre együtt felszállhattunk a vonatra és már indultunk is. Cirka négy óra múlva már a sötét Balaton parton kattogott kis piros vonatunk, majd megérkeztünk a fűzfői állomásra.

Rálettünk újdonsült otthonunkra is, ahol hideg és dohos szobácska üdvözölt minket. Sajnos (mivel nem tájékoztattak) megfélemedtünk az ágyneműhuzatról, amit nekünk kellett volna vinni, de ezen az apróságon is túltettük magunkat. Lepakoltunk majd hirtelen ránk tört az éhség, ám bizonyos személyek a székesfehérvári átszálláskor elhagyták a vacsorára szánt zsömléket. Így az olasz felvágottat és a kolbászt magában kellett volna elfogyasztanunk, de Zombori tanár úr megmentett minket egy non-stop közért közreműködésével.

Miután mindenki jól belakott, villámcsapásként ért a felismerés, hogy most megy mindannyiunk legkedvencebb sorozata: a LOST. Azok után, hogy Jack-ék is „eltűntek” a tv-ből, kiültünk a ház elé, hogy csevegjünk egy kicsit. Beszélgetésünk kis

időre viccmesélésbe fulladt azzal a céllal, hogy egy derűs kis kacajt kicsikarjunk Kristóftól. Sajnos nem jártunk sikerrel. Ezután nyugovóra tértünk hideg kis szobánkban.

Másnap reggel természetesen mi keltünk fel először. Frissen, zuhanyozva vártuk a fiúk ébredését, hogy együtt indulhassunk Fűzfő legjobb és egyben legrosszabb éttermébe, a Susogóba. Itt elérkeztünk ahhoz a pillanathoz az életünkben, amikor rájöttünk, hogy NEM a koleszos kaja a legrosszabb a világon. (Na most gondolhatjátok, hogy ott milyen kaját adtak!) Szerencsére az ottani folklór műsor elterelte figyelmünket a fokhagymakrém

levesről. A műsor főeleme „Józsi” volt, aki a déli órák ellenére teljesen részegen egzisztált. A szomszéd asztalnál ült és nagyon beszédes kedvében találtuk. Ivócimborájának nagy lelkesedéssel mutogatta bicepszeinek méretét, majd reklamált egy sort, hogy ő miért nem kapott olyan menüt, mint mi. Távozóban egy kicsit útban volt neki a terasz oszlopa, no meg a lépcsőkorlát, amit szintén magával sodort, amikor lecsücsent a lépcsőre. Barátja segítségével azonban „hamar fel pattant”, de azért még az udvar közepén újból „helyet foglalt” a zúzott kövön is. Ezek után már nem sokáig élvezhettük a társaságát, mert nem sokára eltűnt a szemünk elől. (Ha legközelebb arra jártok, legyen nyitva a szemetek, és esetleg a Susogóval szemközti árokba is kukkantsatok bele, hátha ott találjátok Józsit!)

Szerencsére a folklór műsor elterelte figyelmünket a fokhagymakrém levesről. A műsor főeleme „Józsi” volt, aki a déli órák ellenére teljesen részegen egzisztált.

Ezután Füred felé vettük az irányt, ahol Regina bemutatta, hogyan lehet zsemelé-vel és puszta kézzel hatyút fogni. (Aki nem, hiszi, járjon utána! ☺) Hőn szeretett Balatonunk látványát elhagyva egy kilátó felé vettük utunkat, azaz csak vettük volna, de fáradtságra hivatkozva ez a program elmaradt. Ehelyett viszont ittunk a Kossuth forrásból, aminek többek szerint is olyan íze volt, mintha rozsdás szögeket áztattak volna a vízbe. Megnéztünk egy játszóteret, néhány templomot (kívülről) és meghallhattuk, Zsolti hogyan ugat le egy kutyát. Ezen a produkción mi is, és a kutya is igencsak elámultunk.

Ezután a mozgalmas nap után ismét visszatértünk főhadiszállásunkra, Fűzfőre. Mivel mindenki éhes volt, Peti felajánlotta, hogy rántottát készít vacsorára, azonban megsajnáltuk szegényt, ahogy a hagyma felett sírt és besegettünk neki. A vége az lett a főzőcskének,

Meghallhattuk, Zsolti hogyan ugat le egy kutyát. A produkción mi is, és a kutya is igencsak elámultunk.

hogyan egyikünk (Sári) elvágta az ujját, Peti pedig megégette a kezét. Ennek ellenére mind az 5 (!) fajta rántotta elfogyott, tehát valószínűleg a többieknek is ízlett. Természetesen a vacsoránk sem telhetett nyugodtan, hiszen amikor Silling kihúzta az evőeszközös fiókot, a ház újabb lakójára bukkant... egy egérre. Ekkor mindenki a villájára pillantott és felmerült bennünk a kérdés: Vajon mióta van az egér a fiókban?

Este még sokáig beszélgettünk és hallgattuk többek közt a Bad Boys zenéjét. Sajnos a magnó nem úgy működött, ahogy kellett volna... néha meg kellett csapkodni, hogy szóra bírjuk, de volt példa arra is, hogy lefejelték a bátrabbak. Ez se sokat segített...

Amikor Silling kihúzta az evőeszközös fiókot, a ház újabb lakójára bukkant... egy egérre.

És eljött az utolsó nap reggele. A takarítás után ismét benéztünk a Susogóba. Talán az aznapi ebéd némileg jobb volt az előzőnél, de nagyon hiányoltuk barátunkat, Józsit. Ebéd után fölszedtük a motyónkat és elindultunk a verőfényes napsütésben a vasútállomásra. A hazaút a szokásos módon történt: Felszálltunk a vonatra, elfoglaltuk a még szabadon lévő pár helyet, majd mély álomba szenderültünk. A Déliben vonatfüttyre keltünk. Álmosan botorkáltunk le a vonatról, majd felmáztunk a Felvire a beígért joghurtért.

Végül sikerült egy jó kirándulást átélnünk és megtudhattuk, milyenek lehetnek a fiú csoportkirándulások, és megismerkedtünk néhány szórakoztató sráccal.

Regi &
Sári

ANDROMÉDA KIRÁNDULÁS

Egy újabb év elteltével megint elérkeztünk szeptember végéhez, ami a csoportkirándulások időszakát jelenti. Tavalyhoz képest most csak annyi változott, hogy az Androméda a fiúk nélkül indult útnak szeptember 29-én a Déli pályaudvar felé.

Miután szerencsésen elértük a Balaton-part felé induló vonatunkat, már mindenki izgatottan kérdezhetette, hogy vajon hova is megyünk. Még szerdán én úgy tudtam, hogy újra Pécs lesz a célállomás, mivel tavaly is olyan jóra sikerült a kirándulás. Aztán kiderült, hogy az idei úticélunk Szántód lesz. Páran már jártak itt két évvel ezelőtt, csak nem a mostani csoportból. Gondolhatjátok, hogy mekkora lelkesedéssel indultam útnak! Na, mindegy. Háromórás vonatozás után (immár kipihenően) megérkeztünk Szántódra. Mikor szálltunk a vonatról, kiderült, hogy egy kb. 20 fős fiú csapat is ezt a várost választotta állomásának. Ez a csoport úgy indult el a vasútállomásról, mint akik tudják, hova mennek. (Tudták is.) Ezzel ellentétben mi még pár percet vesztegeltünk, majd közös megegyezés alapján elindultunk a fiúk után. Végül több mint 30 perc gyaloglás után (a 20 kg-os csomagokkal a vállunkon) egy helyre érkeztünk. Mindenki elfoglalta a szobáját, a fiúk elmentek vacsorázni.

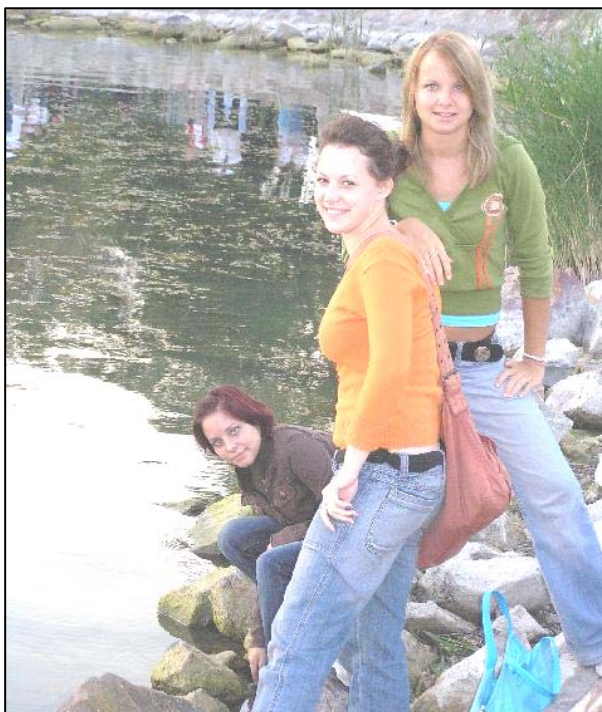
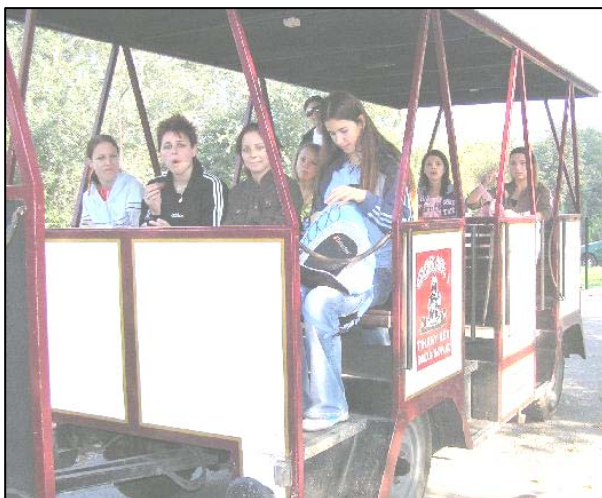

Mikor szálltunk a vonatról, kiderült, hogy egy kb. 20 fős fiú csapat is ezt a várost választotta állomásának.

Miután mindenki megérkezett a közös hallba, ahol csocsó, tévé, biliárdasztal volt, a két kísérőtanár megbeszélte az aznap esti programot. Nem kell sokat találgatni, hogy mi lett. Természetesen diszkó. De ez a diszkó nem akármilyen diszkó volt! Ott volt a szálláshelyünkön (a belépő 200 Ft). Ezt úgy kell elképzelni, hogy a szállás mellett voltak melléképületek. Az egyik az étterem volt, ahová naponta 2-3-szor lementünk enni, na és a másik volt a diszkó. Még saját DJ-nk is volt. Annyira rossz nem volt, mint amilyennek hangzik, habár az elején két embert kivéve mindenki nagyon félénk volt ahhoz, hogy táncoljon. Aztán egy óra múlva feloldódtak a kedélyek, és - igaz, két csoportban (fiúk - lányok), - de kezdtük élvezni az estét. Aztán csak-csak kialakultak párok, csoportok, hogy megismerjük egymást. Aztán kapuzárás (24:00) előtt kb. 40 perccel megkezdődött a karaoke. Na, hát itt volt jó nagy nevetgélés! Pár perc ráadással mindenki elindult „alukálni”.

Másnap 10:00-kor frissen és üdén, teli pocival a lánycsoport elindult komppal Tihanyba. A fiúk szervezkedésének ellenére nem sikerült együtt töltenünk a délutánt. Igaz, ők is Tihanyba mentek, de később. Utána meg már nem sikerült találkozunk. Na, de nem is ez a lényeg most. Miután a komp kitett minket Tihanyban, a kisvasút már várt minket, hogy felvigyen az Apátságba. 20 perc sem telt bele, és már a Babamúzeumban voltunk. Kb. 30 perc alatt végig is jártuk a múzeumot, majd az ottani kávézóban páran nassoltak, páran meg napoztak egy kicsit. Ezután az Apátság felé vettük utunkat, ahol az idegenvezetőt hallgattuk, teljes odaadással. Végigjártuk az Apátságot keresztbe-kasul, hallhattunk sok-sok érdekes és figyelemre méltó dolgot, és ezek után egy órákor egy csendes helyen megebédeltünk. Páran eközben elmentek a Marcipán múzeumba, majd találkoztunk egy adott helyen és...

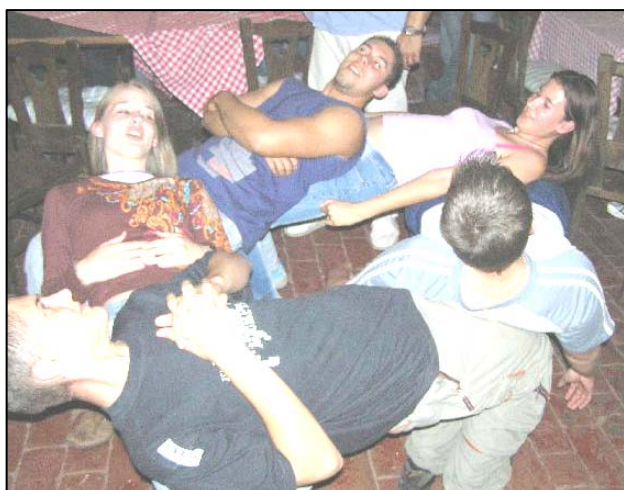

És ezután következett a „fekete leves”. Azt tudtuk, hogy egy túrán fogunk részt venni, de amikor kiderült, hogy ez a túra minimum 3 órás lesz, akkor páran (majdnem az egész csoport) egy rövidke út megtétele után visszafordultak Szántód felé.

Akik maradtak (Ivi, Anna, Rita néni, Noi), azoknak szerintem ez a túra igaz fárasztó, de feledhetetlen maradt. Láthattuk a Belső-, és Külső-tavat, sok érdekes dolgot hallhattunk a természetről, ehettünk somot, galagonyát, és az utunk végén (szerintem megérdemelten) a helyi specialitást: a kemenében sült langallót (ez egy „lángos-kenyér”-féle) is megkóstolhattuk somlekvárral, vagy fokhagymásan-tejfölösen.

Aztán kb. 18:30-ra megérkeztünk, és vacsora után 20:30-kor indultunk a közös programra

a diszkóba, a fiúk nagy öröme. Egy vetélkedőt szerveztek nekünk a tanárok, és a szálló egyik tulajdonosa. Ez igen viccesre sikeredett. Várt ott minden: a „hogy a búzától” a cukor két szájjal történő kibontásáig. Az intelligenciatesztől az ügyességi feladatig minden. Majd’ két óra múlva érkezett az eredményhirdetés. Mindegyik csapat átvette az ajándékát, és végre kezdődhetett a buli! Most már sokkal felszabadultabban, fiúk a lányokkal, ki-ki páronként, vagy csoportban, de az egész estét

átbeszélgettük, áttáncoltuk. Majd fél három körül végre ágyba bújtunk, és sokak bánatára a másnapi búcsúzásra készültünk.

Utunk végén (szerintem megérdemelten) a helyi specialitást: a kemencében sült langallót (ez egy „lángos-kenyér”-féle) is megkóstolhattuk somlekvárral, vagy fokhagymásan-tejfölösen.

Nyolc körül keltünk, még páran Forma-1-et néztünk, reggeliztünk, majd az összekpakolás után elindultunk még együtt a fiúkkal az állomásra. Miután megérkeztünk oda (túl korán), akik unatkoztak, elmentek a játszótérre.☺ Majd megérkezett a vonat, és még Siófokig beszélgettünk egy utolsót a többiekkel. Majd a fiúk leszálltak, mi meg haladtunk tovább Székesfehérvár felé. Aztán, mikor megérkeztünk, szó szerint felgyömöszöltük magunkat a Budapest felé induló vonatra. Egy óra - kinek állás, ülés, alvás, beszélgetés - után már a Déliben voltunk.

Már korgó gyomorral, elkezdtek sütni a koleszban a palacsintát. Nem tudom, nekem úgy tűnt, hogy a palacsinták csak sültek, sültek, de nem látszódtott... Miután nagyjából mindenki jól lakott, indultunk a magunk útjára, szerintem igen kedves, és pár ember számára még emlékezetes gondolatokkal a fejekben.

Remélem, jövőre is legalább ilyen jól fogjuk magunkat érezni. (Szerintem nyugodtan írhatom többes számban.) Azért szeretném megköszönni a csoport nevében is kedves nevelőtanárunknak ezt a szép két és fél napot. A kitartásáról és a türelméről nem is beszélve.☺

Noémi

VÁLOGATOTT MECCSEK

Kézi - Történelmet írtak a lányok

2006. október 12-én létrejött kollégiumunkban az első válogatott női kézilabda mérkőzés, az ellenfél az Ady tapasztalt női csapata volt.

Az *előzmény* Nehezen, de végülis sikerült összerakni női válogatottunkat. Volt, aki nem vállalta, volt, aki lelkesen vette. A kevés idő és az elfoglaltságok miatt egy edzés állt rendelkezésre az ellenfél elemzésére és a taktika kidolgozására. Mivel két óra alatt csapatot építeni lehet, de taktikát nem, így gyakoroltunk, és mindenki megtalálta a posztját. Taktikára csak annyit mondtam: „Lányok, mindig egy góllal többet kell löni, mint az ellenfél.” Nos ezzel - és némi jó tanáccsal meg hogy nem baj, ha kikapunk - záródott az edzés. Magamban a látottak alapján csak annyit gondoltam: az Ady ellen ez kevés lesz, remélem nem lesz nagy zakó.

A *mérkőzés - kemény meccs, kevés gól* Nem is tudom miért, a szervezés, a meccs, de iszonyúan izgultam, szerintem jobban, mint a lányok, és legbelül szorítottam nekik. Aztán megérkeztek a lányok. Ahogy rájuk néztem, láttam az elszántságot és ez megnyugtató. 17.00: Reith Gábor tanár úr belefűjt a sípba - elkezdődött az első női válogatott mérkőzés a Felvincin. A lányok fegyelmezetten védekeztek, az Ady jól játszott a körbe a labdát, mégis, labdaszerzés után fordultunk, majd csak szabálytalanul tudták megállítani Noémit, így hétméteres. Brigi állt a hetes mögé, és gól. El sem hi-

KÁLDOR - ADY 6 - 4

Válogatottak összecsapása

Oktober 12-én került megrendezésre a válogatott kézilabda mérkőzése az Ady kollégium legjobbjával.

Mindenki izgult, hogy milyen lesz a meccs, hiszen mi nem váltunk még összeszokott csapattá, de egy biztos: mindenki elszántan várta a „nagy” összecsapást. Amikor 17-et ütött az óra, kezdetét vette a mérkőzés. Az első félidő tele volt fordulatokkal és izgalommal, mindkét térfélen sok helyzet adódott, amit nem mindig sikerült kihasználniuk a csapatoknak. Született néhány gól, és így 3:1-es vezetéssel mehettünk az egyperces pihenőnkre.

A második félidőben eldurvult a küzdelem, a labdaszerzés érdekében megnőtt a kiállítások és a 7-esek száma is. Ennek ellenére még mindig szoros volt a mérkőzés, mivel az Ady kezdte lefaragni a hátrányát. Ezt mi nem engedhettük és rákapcsolt a csapat nagy része. Keményen védekeztünk, és sokszor megszereztük a labdát is. Eközben én mindent megtettem annak érdekében a kapuban, hogy segítsem a csapatunkat. Sokan lesérültek és cserékre is sor került. Szandi nagyon megijesztett mindenkit, mikor az

szem, vezetünk. A hazai szurkolók frappáns énekkel biztatták a lányokat. Egész felszabadultan játszottak a csajok. A kapusunk, kis Pálinger (Lakner Ivett) mindent védett, szenzációs teljesítményt nyújtott, ahogy a két támadónk, Retro Fanni (Farkas Alexandra) és Nóci (Lakner Noémi) is. Fanni gyors volt, de sokszor indult kétszer, míg Noémi igazi agresszív formáját hozta. Brigi villanásaival volt meglepő és kiszámíthatatlan, míg Tücs (Csíki Tünde) és Csilla (Csíki Csilla) jól védekezett, és támadásban is jól szerepeltek. Ruskó Adri szintén jól védekezett, és gólt is szerzett. Balatoni Regina a támadásban vette ki részét. Molnár Enikő: több van benne, mint ő maga hinné, kicsit visszafogottan játszott, de őt is dicséret illeti.

Féldőben vezettünk, és ezt az előnyt már nem adtuk el, így megérdemelten győztük. Mikor lefűjták a meccset, láttam a boldogságot a csajok arcán, és úgy éreztem, én nyertem a legtöbbet ezzel a meccsel. Minden elismerésem az Adyé is, hisz jól játszottak. Jövő tavasszal ismét meccsek várnak a lányokra, akik remélem sok góllal és nyert meccsel ajándékoznak meg minket. Szép volt, lányok!

A csapat: **Lakner Noémi** (2 gól, Androméda), **Balatoni Regina** (Androméda), **Csíki Csilla** (Androméda), **Farkas Alexandra** (2 gól, Abigél), **Csíki Tünde** (Androméda), **Lakner Ivett** (kapus, Androméda), **Szilágyi Brigi** (1 gól, Jeanne d'Arc), **Molnár Enikő** (Androméda), **Ruskó Adrienn** (1 gól, Abigél)

egyik támadásnál fellökték és rosszul esett a betonra. Szerencsére nem történt komoly baja és vissza tudott állni közénk. A másik csapatban úgy megsérült a kapus, hogy le kellett cserélni.

A sok durvaságot leszámítva, egy nagyon jó mérkőzésben volt részünk. A Káldor kolesz csapata megverte 6:4-re az Ady csapatát. Hihetetlenül boldogok voltunk és elhatároztuk, hogy a visszavágóra sokat fogunk edzeni, hogy még jobbak legyünk s persze, hogy ismét legyőzhessük őket. Néhány csapattársamat megérdemli, hogy kiemeljem a teljesítményéért: Szilágyi Brigittát és Lakner Noémit a jó játékukért és a lelkesedésükért; Farkas Szendrát az akaraterejéért és kiemelkedően jó játékaért; Ruskó Adrienné azért, mert egy gól neki köszönhető, és nagyon lelkesen védekezett. S persze dicséret illet minden csapattagot, amiért helytálltak ezen a fontos mérkőzésen.

Lakner Ivett

Foci - Fortuna félmosolya és fintora

2006. október 25-én játszotta első selejtező körét a Káldor válogatott, a helyszín a Szili kollégium. A háromcsapatos elődöntőből az első jutott tovább. A Káldor Fiai kissé hiányosan, kissé betegen, de annál nagyobb lelkesedéssel indult neki a mérkőzéseknek.

Az első mérkőzés mindjárt a házigazdákkal volt. Magabiztos játékkal, rengeteg helyzettel kezdtük a félidőt. A vezetést is megszereztük, de egy kontrából gólt kaptunk. Majd ismét vezettünk, ám egy védelmi hiba miatt megint kiegyenlített a Szili, így a végeredmény: 2-2. Aztán, hogy pihenni ne kelljen, a második meccset is a mieink játszották, az ellenfél a Csepeli Sziget Kolesz. De nem hogy fáradtunk volna, belelendült a Káldor, és 5-1-re kiütötte az ellenfelet. Gyönyörű megoldások, szép gólok - ezen a meccsen látszott a csapat ereje és tudása. A harmadik meccsen a Szili és a Sziget játszott, a végeredmény: 2-2. Ezzel továbbjutott a Káldor.

Tabella		Csapat	Meccs	Gy D V	Gólarány	Pont
	1.	Káldor	2	1 1 0	7-3	4
	2.	Szili	2	0 2 0	4-4	2
	3.	Sziget	2	0 1 1	3-7	1

A csapat: Baranyai Ricsi (Marco), Batizi Pocsi Miklós (Marco), Blum Roland (Toldi), Fekete Bálint (Pataki), Hriczó Gyula (Marco), Lovas Péter (Petőfi), Mód Gábor (Petőfi), Verbák Gábor (Pataki); Gábor tanár úr, Ferenc tanár úr, Mármárosi Henrik; Buzási Péter, Szabó Gellért.

VARÁZSLATOS ŐSZI BEFEJEZÉS

Befejeződtek az őszi fordulók, sok meglepetéssel és nagy küzdelmekkel. Foci-ban sima Petőfi győzelem, kézilabdában kiélezett harcokat láthatunk majd tavasszal is, hisz csak gólkülönbséggel nyert a Toldi. A legtöbb gólt mindkét sportágban Lovas Peti szerezte.

Foci - Elsüllyedt Marco hajó

Marco - Petőfi 3 - 8

Nem sikerült felkapaszkodnia a Marcónak, hisz a Petőfi simán győzött ellene. A Marco csak szenvedett, míg a Petőfinek minden bejött, és szép gólokkal, gyönyörű játékkal nyertek. Ezzel joggal őszi bajnok a Petőfi.

Toldi - Pataki: elhalasztva.

Tabella		Csapat	Meccs	Gy D V	Gólarány	Pont
	1.	Petőfi	3	2 1 0	22-10	7
	2.	Toldi	2	1 1 0	7-6	4
	3.	Pataki	2	1 0 1	7-11	3
	4.	Marco	3	0 0 3	6-12	0

Lövőlista		Név	Gól
	1.	Lovas Péter	6
	2.	Csányi Levente	3
		Papi Arnold	3
		Rácz Bálint	3

Kézi

A kolesz történetének talán legszorosabb kézi bajnoksága az idei, hisz a pontokat tekintve három csapat holtversenyben az első helyen, és csak a gólkülönség döntött. Szoros tavaszi fordulóra számíthatunk.

Tabella		Csapat	Meccs	Gy V	Gólarány	Pont
	1.	Toldi	3	2 1	53-38	4
	2.	Marco	3	2 1	45-33	4
	3.	Petőfi	3	2 1	40-31	4
	4.	Pataki	3	0 3	29-65	0

Lövőlista		Név	Gól
	1.	Lovas Péter	16
	2.	Simon Gábor	15
	3.	Mármárosi Henrik	14

Petőfi - Pataki 24 - 7

Ismét Petőfi henger A Petőfi szinte kiütötte a Patakit, és ezzel begyűjtötte a két pontot. Végig uralták a meccset, a kapuban Mód Gábor szinte vonzotta a labdákat. Sima győzelem.

Pataki - Toldi 10 - 24

Kötelező győzelem Ahogy a Petőfi, úgy a Toldi is lemosta a pályáról a Patakit. Nagyon szép gólokat láthattunk, szép összjátékkal, és egyértelmű Toldi fölény.

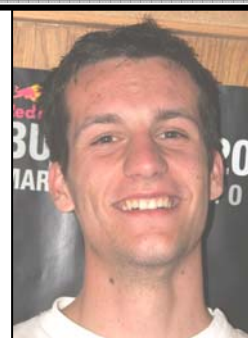
Marco - Petőfi 13 - 3

Ajándék győzelem Sima, vagy az elején nem is annyira sima, de győzelmet aratott a Marco a tartalékos Petőfi felett. Egy embert emelnék ki, Mód Gábort, aki mindent védett, amit lehetett. A Marco végre csapatként működött, és szép ziccereket, helyzeteket dolgozott ki. Végig uralta a meccset a Marco, de minden elismerés a Petőfinek.

A télen sem pihenünk

Hisz:
Pingpong
Csocsó
Jégkorong

Zsorzsza

SZVEÖG

A cmabrigde-i etegyemen kéüszlt eikgy tnuamálny aítllsáa sznreit a szvkaaon bleül nincs jlneestögée annak mkénit rdeeöznden el a btűek: eyeüdl az a fntoos, hgoy az eslő és az uolstó betű a hlyéen lygeen; ha a tböbrie a lgnoeiyabb özeássivsaszg a jleezmlő, a sövzeg aokkr is tleejs mrtébéeekn ovasalthó mraad. A jnleeésg mgáayzrataa az, hgoy az erbemi agy nem eyedgi btűeket, hneam tleejs sazakvat ovals.

Íme a bzonytéik.

Úhygoyg tnseseek mkneit bkébeén hyagni a hleysesáii fmonisáokgkal.

FEJLŐDÉS

Egy számítási feladat hányatott sorsa a történelemben

Elemi iskola, 1915:

A gazda elad egy zsák krumplit 6 koronáért. A termelési költség 4 korona. Számold ki a hasznot!

Általános iskola, 1950:

A TSZCS beszolgált egy zsák burgonyát 20 Ft-ért. A termelési költség 18 Ft 50 filér. Mennyi a TSZCS haszna az egy zsák burgonyán?

8 osztályos gimnázium, 1990:

Egy agrárközgazdász elad egy adott halmaz subterrain solanum tuberosumot egy adott halmaz pénzért ($=G$). G számossága 50. A $G=g$ elemei számára $g=$ érvényes. A termelési költségek ($=H$) halmaza 10 elemmel kisebb számosságú, mint a G halmaza. Számítsa ki a H halmaz, mint a G részhalmazának a képét, és adja meg az X megoldási halmazt a következő kérdéshez: Mekkora a nyereség-halmaz számossága? Számológépet nem használhat a megoldáshoz!

Waldorf-iskola, 1995:

Rajzolj egy zsák krumplit, és énekelj hozzá egy dalt!

Nemzetközi iskola, USA, 2005:

Egy farmer elad egy zsák krumplit 50 dollárért, az előállítási költség 40 dollár, a nyereség 10 dollár. Húzd alá a "krumpli" szót és 15 más kultúrkörből származó iskolatársaddal beszéljess róla! A fegyverhasználat nem megengedett.

Iskola 2010-ben:

Az oktatási és helyesírási reform után 1 agrárgeneticar elad 1 žak grumblit 800 Ft-

ért. A termelési költség 700 Ft. A profit 100 Ft. Markírozza meg a grumbli kifejezést és méjlezze el a megoldást pdf fájlban a következő vebadresszre:

IMA

Miatyánk Windows, aki a merevlemezen vagy,
szenteltesség meg a te operációs rendszered,
jöjjön el a te frissítésed,
legyen meg a te javítókészleted,
miképpen a Windows-on, azonképpen az Office-ban is.
Mindennapi e-mailünket add meg nekünk ma,
és bocsásd meg a mi kalózmásolatainkat,
miképpen mi is megbocsátunk Bill Gatesnek.
És ne vigyél minket a BSA-hoz,
de szabadíts meg az OS/2-től,
mert tiéd az XP, az NT és a VISTA,
mindörökkön örökké,
ENTER!

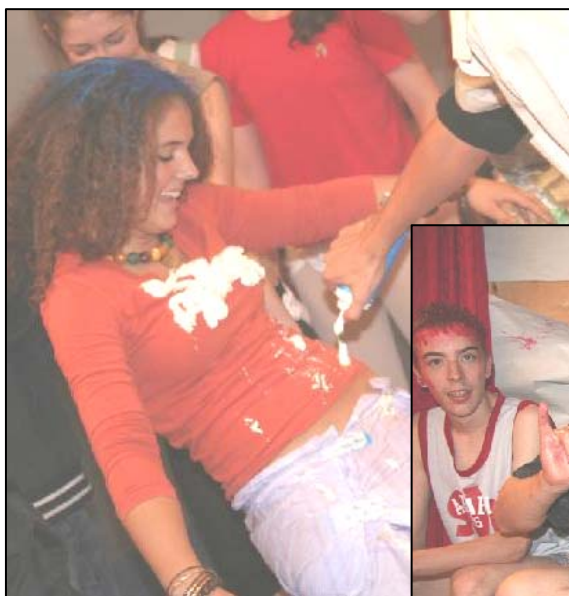
CSAK AZ ISKOLA DIÁKJAI

1. 1935-ben a New Jersey állambeli (USA) Atlantic City-ben 42 férfit tartóztattott le a rendőrség a helyi strandon, mivel topless fürdőruhát viseltek.
2. A Vénusz közel kör alakú pályát ír le a Nap körül, így ott nincsenek évszakok.
3. 980-nál több ismert fajtájukkal a denevérek adják az összes emlősfaj 23 %-át.
4. Egy Neander-völgyi előember agya nagyobb volt, mint a modern embereké.
5. A Camel cigaretta dobozán látható teve beceneve: Old Joe.
6. Borogyin, az orosz zeneszerző elismert kémia professzor volt Szentpéterváron.
7. Egy 60 kilós krokodil az állkapcsával 770 kg tömegnek megfelelő harapóerőt képes kifejteni. Egy ember 20-40 kilogrammnyit.
8. A Linckia columbiae nevű tengeri csillag képes akár egyetlen centiméteres darabkájából visszanöveszteni a teljes testét.
9. A világ legrosszabb klímájú helye valószínűleg az oroszországi Jakutszk környéke. Télen nem ritka a -63°C , nyáron pedig akár a 40°C -os hőség sem.
10. A La Manche-csatornát először mellúszásban úszták át, 1875-ben.
11. Az első uralkodó, aki az USA-ban találmányt szabadalmaztatott, a marokkói II. Hasszán király volt; találmánya egy videóval kombinált elektrokardiográf volt.
12. A kínai Tangshant sújtotta a XX. század leghalálosabb földrengése. 1976. július 28-án 242 000 ember, a lakosság egynegyede pusztult el.
13. Svédországban a legmagasabb az egy főre jutó ketchup fogyasztás.
14. Léteznek olyan sáskafajok, amelyek kifejlett állapotukban mindössze néhány hetet élnek. Előtte viszont 15 évet töltenek a földben lárvaként.
15. India egyes részein a folyó medrében vörös iszap található. A környéken élő elefántok így rózsaszínben pompáznak, mivel rendszeresen hemperegnek az iszapban, így védekezve az élősködők ellen.
16. A csótányok 5 km/h sebességgel képesek futni.
17. Egy normál légzés során a tüdőnkben található levegő mindössze 10%-át cseréljük ki. Egy mély lélegzetvétel, vagy nagyobb megterhelés esetén ez az érték felmegy 80%-ra.
18. Az 1700-as évek elejétől 1862-ig Angliában a szappan az arisztokrácia luxusának számított, és adót vetettek ki arra, aki használta.
19. Amikor az első kereskedelmi telefonszolgáltatás elindult 1927-ben London és New York között, a beszélgetés első három perce 75 dollárba került.
20. Walter Hunt 1848. augusztus 10-én szabadalmaztatta újfajta töltényét, amelyben már benne volt a kilövéshez szükséges puskapor is.
21. A delfinek rendelkeznek a legfejlettebb hallással az állatvilágban. Az emberénél 14-szer érzékenyebb a hallószervük.
22. A színész Walter Matthau apja pap volt a cári Oroszországban.
23. Egy versenyló 7-10 kg között veszít a tömegéből egy verseny során.
24. New Yorkban 3 ezer hot dog árus működik.
25. A dagerrotípiához (a fénykép elődje) 15 perc expozíciós időre volt szükség.

GÓLYAAVATÓ

Bulisorozat 5 héten át,
a legjobb zenékkal és stílusokkal

Kaldorkoli

DMC
dj mixing championship

Novembertől. Ott a helyed.